

"Tot zij brak"

tot zij brak

ik las

de gedachten

in haar ogen

sluimerende

klachten in een

mild gedogen

de kleine trek

die dieper werd

in haar gezicht

een schaduw

vaak weggewuifd

door zon en licht

maar zorgen

drukten met

steeds meer gewicht

tot zij brak

haar spullen pakte

en mij de sleutel gaf

woorden konden

de stilte niet meer helen

die wij al jaren deelden

wil melker

29/01/2016

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© januari 2016, wil melker, BasicPublishing.nl